

РЕШЕНИЕ

№ 19185

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Танка Цонева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2899** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63., ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на “ЕМИЛИ ГЕЙМС“ ЕООД, с адрес:
[населено място], чрез проц. представител адв. Д. Т. – САК, против Решение № 650 от
18.02.2025 г. по НАХД № 14087/2024 г. на СРС, НО, 112-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление НП № 786281-F7768887 от
29.08.2024 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което на основание чл. 118 от
Закона за хазарта, на КАСАТОРА е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на
1000 /хиляда/ лв. за нарушение на чл. 10, ал. 3, във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗХ.

Касаторът твърди, че решението на въззивната съдебна инстанция е постановено при наличие на
съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Намира, че
съдебният акт е необоснован, като не са обсъдени доводите на касатора, обосноваващи пълната
отмяна на НП. Иска се от съда да постанови решение, с което да се отмени изцяло наказателното
постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от проц.
представител, който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - изпълнителният директор на НАП, редовно призован, представлява се
от юрисконсулт Д., който оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила решението на СРС,
като правилно и законосъобразно, претендира разноски за юриск. възн.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалбата е подадена в срок от легитимирано лице и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна, по следните съображения:

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил въз основа на събраните пред въззивната инстанция доказателства, че касаторът не е заплатил в срок до 31.03.24 г. годишната вноска по чл. 10, ал. 3, във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗХ, като е сторил това едва на 13.05.24 г.

В резултат на констатациите при извършената проверка е съставен АУАН срещу касатора за извършено административно нарушение по чл. 10, ал. 3, във вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за хазарта. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП, с което за описаното в АУАН административно нарушение на “ЕМИЛИ ГЕЙМС“ ЕООД, с адрес: [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева.

При така установеното от фактическа страна районният съд не е установил в хода на проведеното административнонаказателното производство да са налице допуснати съществени процесуални нарушения, или несъобразяване с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за реквизити на АУАН и за издаденото въз основа на него НП. СРС е приел, че е налице съставомерност на административното нарушение по чл. 10, ал. 3, във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗХ, наказуемо на осн. чл. 118, ал. 1 от ЗХ. СРС е изложил мотиви, че нормата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима, както и липсата на необходимост да се обсъжда субективният елемент на деянието, доколкото по силата на чл. 83 от ЗАНН, административнонаказателната отговорност на юридическите лица е обективна и безвиновна. Размерът на имуществената санкция е към минималния, предвиден в чл. 10, ал. 3, във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗХ размер от 5 000 лв., като липсват условия за изменението му.

Така постановеното решение настоящия състав намира за правилно и законосъобразно.

Неоснователно е касационното оплакване за необоснованост на наложеното наказание, с оглед предвиждане заплащане на лихви за допуснатото закъснение в заплащането на вноската. Дължимостта на лихва представлява финансово задължение, дължимо по силата на закона, а не административно-наказателна санкция. В този смисъл, неприложимо е правилото *non bis in idem* – забрана налагането на повторно наказание за едно и също нарушение, приложим в наказателния процес. Разпоредбата на чл. 118 от ЗХ е достатъчно ясно посочена цифрово и със словесно описание като е осигурено правото на защита на нарушителя. Както в АУАН, така и в НП, подробно са посочени и обстоятелствата, при които е установено извършеното нарушение, не се констатира процесуални нарушения и противоречие с материалния закон.

Въз основа на изложеното, касационният съд приема, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касирането му. Решението е валидно и допустимо, постановено в производство без допуснати съществени процесуални нарушения. Същото е законосъобразно и правилно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед своевременната претенция, на ответника следва да се присъди сума в размер на 100 лева за юриск. възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - София град, 4-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 650 от 18.02.2025 г. по НАХД № 14087/2024 г. на СРС, НО, 112-ти състав;

ОСЪЖДА “ЕМИЛИ ГЕЙМС“ ЕООД, ЕИК 20202424640, с адрес: [населено място], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 100 /сто/ лева разноси по делото. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.